

VIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om forskellige Forandringer i Reglerne om de kollegiale Retter.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 7. December 1910).

Hovedbestemmelserne i Lovforslaget ere, at Landsover- samt Hof- og Stadsretten skal kunne sættes af een Dommer — i Stedet for nu kun af 5 Dommere —, og at der ikke skal deltage mere end 3 — ikke som nu 5 — Dommere i Sagernes Paakendelse.

Den første Bestemmelse sigter nærmest til at fremme Sagernes Behandling, idet der agtes holdt Ret paa flere Dage om Ugen til Udveksling af Indlæg og Bevilgelse af Anstand m. m., hvad der imidlertid ikke udkræver flere Dommers Tilstedeværelse. Da der tillige vil blive truffet Foranstaltning til, at *Vidneførslerne*, som nu forsinkes i meget høj Grad, blive fremskyndede, maa det billiges, at Retten kan sættes af een Dommer. Udvalget finder heller intet at indvende mod, at det overlades til Rettens Justitiarius at bestemme, paa hvilke Dage Retten skal holdes, idet man dog foreslaar, at Mandagen skal bibeholdes som Retsdag (*Ændringsforslag Nr. 1*), og at Bestemmelsen tages efter Forhandling med Rettens øvrige Medlemmer (Nr. 3). Dette staar i Forbindelse med, at Udvalget fraaader Vedtagelse af 2det Stykke i § 2. Om det nemlig end

ikke er hyppigt, at den ved Lov af 14. Juni 1850 om Politisagers Behandling m. v. § 3, sidste Stykke, givne Adgang til at anvende Udenretsstævning ved Appel af Domme i private Politisager benyttes, findes der dog ikke nogen Grund til at berøve de Medborgere, der høre under den københavnske Overrets Jurisdiktion, denne Adgang, som i visse Tilfælde kan være af Betydning for dem til at afværge Eksekution, saa meget mindre som Lovforslaget gaar ud paa at lade denne Adgang vedblive ved Appel til Viborg Overret. Men da det ifølge Paragraffens 1ste Stykke skal være Justitssekretæren, der ved Udtagelse af de sædvanlige Retsstævninger fastsætter Dag og Tid, da Sagerne falde i Rette, og da dette jo ikke kan lade sig gøre ved Udenretsstævninger, maa der, hvis Loven af 1850 skal vedblive at gælde ogsaa for Østifterne, fastsættes en bestemt Dag, da disse Stævninger skulle falde i Rette, og dette bør da rettest ligesom nu være Mandag. Dersom dette billiges, bortfalder Grunden til den Bestemmelse i 3die Stykke af § 2, at Amtmanden paa Bornholm og Guvernementet for de dansk-vestindiske Besiddelser skal